

mærkningerne holde Stilt, vil der derfor kunne holdes mindst saamange Heste, som Artilleriet skal bruge, for at dets Dvælsér kunne være virksomme og tjenlige til dens Diemed, men han lader det gaa med Rytteriet, som det kan. Har Rytteriet nu gaaet tilfods i 3—4 Aar, saa lad det gaa tilfods lidt endnu, og jeg haaber, at vi ved Hærlovens Gjennemsyn skulle blive enige om at stryge Ryttereskadronen som særskilt Afdeling. Jeg haaber, at vi ville være saa fornødtige at sige: En saadan Ryttereskadron kan kun have til Diemed at afgive Mandskab til Ordonnantstjeneste under en Krig; men for at ride med Breve, Ordre, Meldinger og andet Tjenestebud i Krigstid behøver ingenlunde at have tilredne Heste, og der behøver da heller ikke at have yderligere kavalleristift uddannet Mandskab end f. Ex. Drænfonstablerne ere. Vi kunne altsaa aarlig udskrive den overtallige Styrke til Drænfonstaber eller Stykkudst og bruge de Overtallige til Ordonnantstjenesten. Dette foreligger vel ikke her, men det er blot et Bink, jeg tillader mig at give for at løse den ellers haarde Knude og saae tilstrækkeligt stort Hestehold paa Bornholm. Jeg vil endnu kun i Dverensstemmelse med hvad der er udtalt af den ærede sidste Taler, ønske, at det høitærede Thing med denne Bømpelse vil vise sig velwilligt overfor dette Lovforslag.

Scavenius: Der er i dette Forslag Spørgsmaal om at afløse en Realbyrde, der hviler vel paa den største Del, men dog kun paa en Del af Bornholms Hartkorn. Jeg gaar nemlig ud fra, at Lovforslaget, saaledes som det er forelagt, er rigtigt forsaavidt som den ærede sidste Taler har Ret at det ikke hviler paa visse bestemte Dele af Bornholms Hartkorn, saa falde alle mine Bemærkninger bort, men jeg nødfages til at gaa ud fra det, som staar i Lovforslaget. Forsaavidt der altsaa her virkelig er Tale om at afløse en Realbyrde, der kun hviler paa en Del af Hartkornet, da kan jeg for mit Bedkommende ikke være med til at afløse paa den Maade, at der istedetfor den Realbyrde, der ydes i natura, lægges en Skat paa alt Hartkornet, uden Hensyn til om det hidtil har deltaget i denne

Byrde eller ikke. Det er ubilligt, det er ligefrem uretfærdigt, det er principfærdigt, den ærede Minister synes ogsaa i sine Motiver at have havt Syn derfor, men han har ment, at da der her kun er Tale om Smaa summer, behøver man ikke at tage Hensyn hertil, men her er jeg ikke enig med ham. Hvad enten Taleren er om 4 St., der med Urette skal lægges paa Eiendommene, eller Taleren er om 400 Rd., bør dette paa ingen Maade ske. Skal Noget lægges paa, bør der gives Bedkommende fuldstændig Erstatning o: det Femogtyvedobbelte eller ialtfald det Tyvedobbelte i rene Penge.

Krigsministeren: Jeg maa takke de to ærede Rigsdagsmænd, som først havde Ordet, for den velwillige Mødtagelse, de lode Lovforslaget blive til Del. Det har ved dettes Affattelse været min Bestræbelse at tilveiebringe det Antal Heste, som er fornødent for Dvælserne ved Bornholms Bøstning, paa den for Bornholmene billigste Maade. Naar de to ærede Rigsdagsmænd særlig have dvælet ved den Bestemmelse i § 2, at der skal udredes 16 fl. aarligt af hver Tønde bornholmsk Hartkorn, og det forment at have set en Forurettelse af det bornholmske Hartkorn, kan jeg i den Anledning kun henviser til de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget. Det har staet ganske klart for Ministeriet, dengang Lovforslaget blev udarbejdet, at man ikke bragte fuldstændig Righed tilveie mellem det bornholmske Hartkorns Beskatning og Beskatningen af det øvrige Lands Hartkorn i Anledning af Hestebyrdens Afløsning, men jeg har, som der staar anført i Bemærkningerne, troet det forsvareligt at tage Hensyn til den større Byrde, der hidligere har paahvilet det bornholmske Hartkorn med Hensyn til Udredelsen af Heste. Den ærede Rigsdagsmand for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Rosod) har ment, at den Byrde, som staar anført i Bemærkningerne til Lovforslaget, ikke i Virkeligheden har paahvilet Bornholm; han har paastaet, at der ikke har paahvilet 500 af de større og bedre Bøndergaarde Forpligtelse til at stille en bereden Dragon, men at en saadan Forpligtelse kun har paahvilet de største, medens derimod de mindre Gaarde kun have havt Forpligtelsen